

KATKI

"VAKIF-DER

Yayın Organıdır"

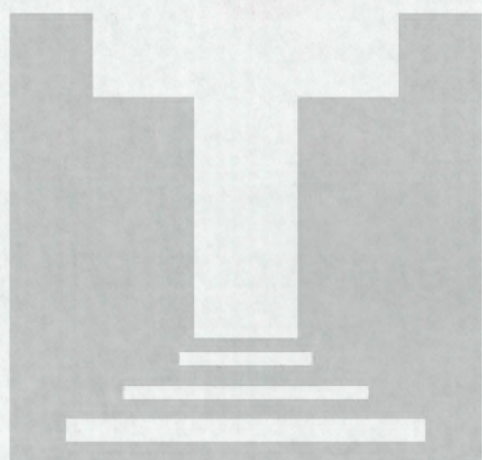

BİR BAŞKA GÖSTERİLİŞ

VAKIF - DER
2. GENEL KURUL'U TOPLANDI

HAZİRAN - 1994

Yıl: 7 (+17) Sayı: 25 (+37) 20.000 TL. (KDV Dahil)

TÜSTAV

BİR BAŞKA GÖSTERİLİŞ (REPRESENTATION)

*Oğlum Günhan'la yaptığım bir söyleşiden
istidlâl edilmiştir...*

Bilindiği gibi canlılığın iki ana karakteristiği beslenme ve üremedir. Halbuki insanlaşma denilen olay ise bu iki karakteristiğe -felç kökenli ritmik davranışlarla- karşı çıkarak canlılığı aşip ölümsüzlüğe yönelmek olayıdır. Yani insanlaşma olayının iki postülatından biri cinsel ilişki tabusu veya incest yasağıdır. Bu itibarla insan aslında aseksüel bir yaratıktır.⁽¹⁾ Dolayısıyla kolayca anlaşılır ki cinsel ilişki insanlar için esas değil arızî bir olaydır. Yani seks yapmak, insan için gereksiz hatta -özellikle aklî-melekeleri muhtel olanlar için zararı çok fazla olan bir olaydır.

O halde bu ilişki tarzını giderek sosyal ilişkilerden tamamen ayırmak, tecrit etmek lâzımdır.

Kadîm kastî düzenden gelen ve esas itibariyle iş gücünü arttırmayı amaçlayan karı-koca ailesini sosyal bir ünite olarak muhafaza etmenin artık ne gereği ne de imkânı vardır. Eski Roma'dan günümüze kadar gelen ve özünde **üreyen** anlamını taşıyan proleter kavramı aslında insanlık adına utanç verici bir kavramdır. Ve geniş bir tarihî entervalde insanlaşma olayının frenlenerek insanların büyük çoğunlukla -tanrısal insanlar tarafından- birer ehli hayvan gibi kullanıldığını gösterir.

KATKI

Ama artık üretim aracı ve üretim gücü olarak hayvanların ve insanların kullanılma dönemi kapanmaktadır. O halde insanların kantite olarak çoğalmasının bir anlamı kalmayacak ve dolayısıyla cinsel ilişkiye göre düzenlenmiş sosyal yapı tamamen değişecektir. Dolayısıyla de sosyal ilişkiler çok daha rafine bir şekilde insanileşecektir.

Bu perspektiften bakılınca istikbaldeki sosyal yapının ana hatlarını şöylece seçebiliriz: Bir defa cinsel ilişkileri sosyal ilişkilerden kesin olarak ayırmak, tecrit etmek için herşeyden önce yaygın bir umumhaneler ağı kurmak gerekecektir. Her iki cinsten de insanın gidip hayvanî hâcet görebileceği bu evlere "Hayvanlık Evi" veya "Hayvanlaşma Evi" gibi bir ad vermek, bu evlere gidenleri de gitmeyenleri de uyanık ve bilinçli kılmak için uygundur. Böyle bir ad aynı zamanda kastî düzenlerden itibaren daima güzellik kavramı ile karıştırılmış bulunan cinsel fetişlere sahip oldukları için kendilerini cinsel ilişkinin hayvanî özünden muaf sanan ve/veya sayan kadınlara da sorumluluklarını ve -bir nevi- suç ortaklıklarını hatırlatacak ve dolayısıyla kadın zihniyetinin gelişmesine ve kadınların bilinçlenmesine katkı yapacaktır.⁽²⁾

Ancak tabii ki muayyen bir yaşın altındaki gençlere bu evler yasaklanacaktır.

Dolayısıyla böylece sosyal kültürü oluşturmada en genç dinamik kuşak ile cinsel gücü düşmüş yaşlı tecrübeli kuşak ağır basacak ve belirleyici olacaktır. Yani sosyal ilişkilerdeki estetiği ve ahlâkı daima asek-süel diyebileceğimiz bu kuşaklar belirleyecek ve insanlığın "kızışma mevsimi" veya "hayvanlık dönemi" diyebileceğimiz insanın en subjektif ve nesnel düşünceden uzak olduğu veya "sex bağımlısı" olduğu orta yaş kuşağının insaniyete yaptığı olumsuz etki asgariye indirilecektir. Bu da demektir ki istikbalin global cemiyetini çocuklar ve yaşlı çocuklar oyun oynar gibi kuracaklardır.⁽³⁾ Dolayısıyla de cemiyette -hayvanî sapsalardan kaynaklanan- müstehcenlik ve buna bağlı olarak -her nevî- yolsuzluk diye birşey kalmayacaktır. Çünkü herşeyden önce cinsel içgüdülerinin baskısını aşamayan insanların uydurduğu ve cemiyete bedihi ve ahlâkî diye empoze ettiği cinsel fetişler ve çiftleşmeye yönelik refleksif davranışlar giderek bedihi ve ahlâkî olmaktan çıkacak ve son tah-

ilde lâıyk oldukları şekilde duvarlar içine kapatılması ve aşılması gereken geçici marazî eğilimler haline indirgeneceklerdir. Ve de cemiyetteki insanların davranışsal estetiği, meselâ bugün masum ve/veya çocuksu diye adlandırdığımız şekillere benzer şekillerde ifadesini bulacaktır.

Gerçekten de aklî melekleri sağlam olan ve dolayısıyla objektif düşünebilen insanların davranış ve tavırları fikstir, aynıdır; ki meselâ eski Yunan'ın tanrı heykellerini veya Buda heykellerini andırır. Yani sırtıtan, şaka yapan bir insanın aynı anda objektif düşünmesine hatta düşünebilmesine imkân yoktur. Zaten böyle tipler daha bir iki yüzyıl evveline kadar feodaler, monarklar tarafından "soytarı" olarak kullanılırlardı.

Şimdi bizim İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nı kurmakla yapacağımız iş bu ana hatları ile verdiğimiz istikbaldeki cemiyetin bir kapalı laboratuarda veya atelyede mayasını oluşturma işidir. Yani Gençlik Kulüpleri ile galerileri ve konferansı ile genç ve olgun kuşakları, umumhane haline gelmiş bulunan bugünkü yoz cemiyetten ayırarak, tecrit ederek spesifik şartlarda kendini bulmasını sağlamaktır. İleride ise bu durum tersyüz⁽⁴⁾ olacak ve umumhane ilişkileri lâıyk olduğu gibi kapalı yerlere alınıp tecrit edilecek, bizim vakıf müessesesinde oluşturacağımız -sosyal-kültür ise bir maya gibi dışarıya, geniş insan topluluklarına yayılarak modern cemiyeti oluşturacaktır; ki bununla birlikte bugünkü tımarhane ve hapishane duvarları da yıkılacaktır.

Dolayısıyla buradan şu noktayı iyi anlamak gerekir ki aslında insanların beslenmeyle, çiftleşmeyle ilgili eğilimlerini kullanarak onları yönlendirmek ve yönetmek anlamında olan politikanın insanlığın bu gelişiminde bir rolü olamaz. Çünkü hiçkimse cemiyetten tecrit edilecek bir yaşam tarzının politikasını yapmaz, yapamaz. Ve de devleti hasbelkader ele geçirse bile böyle bir politikayı uygulayamaz.

Yani aslında bugünkü devlet anlayışı kadîm kastî düzenlerin tanrı krallarının mutlak (kategorik) bir tanrı-insan ayırımına dayanan ve insanların -sadece- tanrılar tarafından yedirilip, içirilip, üretilip çalıştırılan

ehlî hayvanlar gibi bir varlık olduğunu ve/veya olması gerektiğini öngören bir devlet anlayışıdır. Ki bu şekilde gittikçe devlet insanlara, topluma yabancılaşmakta ve tanrısal karakterini kaybederek anarşiye yo-laçmaktadır. Demek ki devlet tanrısal karakteri ile ve müsbet bir seleksiyonla seçilmiş birey insanlara açık yapısıyla yeniden ele alınıp tarif edilmelidir.

Ali Ergin GÜRAN

(1) Akrep Nalân adındaki güzel sesli şişman şarkıcıya ısrarlı bir şekilde seks hayatı hakkında sorular sorarak onu utandırmaya çalışan ve büyük sıkıntılara sokan gazete ve televizyon muhabirleri -kendileri ne yaptıklarını sanarlarsa san-sınlar- aslında hayvanlıkla öğünmek gibi utanç verici bir davranışta bulunmakta yani düpedüz ahlâksızlık yapmaktadırlar. Halbuki insanı bu konuda bunalıma sokan husus "cinsel ihtiyaç" değil, "ben anormalmiyim?" şüphesi ile beraber as-lında iradenin kalkması ile gerçekleşen çiftleşme olayını irade ile gerçekleştirmeye çalışmaktır.

(2) Ancak burada şunu da belirtmeliyim ki melekeleri güçlü birey insanların, cinsel baskının ağır olduğu dönemlerde bazı fikir saplantılarından kurtulup yeni bir bakış açısı kazanmak için ara sıra -seksi bakımdan- hayvanlaşmaları da ge-rekli olabilir. Bu durum, melekeleri güçlü insanlar için her türlü serhosluktan dönüş süreçlerinde olduğu gibi yeniden doğuş veya diriliş anlamında faydadan âri de değildir.

(3) Zaten uzay çağının açılmasıyla beraber cinsel fetişlerden kaynaklanan veya cinsel fetişlerle içiçe geçen bir estetik anlayışı tamamen değişecektir. Bu evrensel çapta objektif bir değişimdir ve şimdiden de görülebilmektedir.

Çünkü meselâ uzaya çıkışla beraber yerçekiminin ortadan kalkması ile birçok güzellik veya estetik normu ve bu arada simetri normu önemini yitirecek ve norm olmaktan çıkacaktır.

Yani Demek ki aslında cinsel fetişler Dünya'ya -hatta Dünya'nın muhtelif iklimlerine- bağlı yersel obje ve kavramlardır. Halbuki güzellik veya estetik insanın tanrısal yönelişinden -veya bir tanrıya yönelişinden- kaynaklanan evrensel norm-lar veya ölçüler cümlesidir. Dolayısıyla güzelliklerin cinsel uyaran olarak kul-lanılması veya cinsel uyaranların güzel sayılması çok ilkel bir aşamadır. Ama

bunun sakıncalarını ortadan kaldırmak için gericilerin yaptığı gibi kadınları çarşafarla sarıp sarmalayarak insan bedenini tamamen estetik dışı tutmak da pek hırtça bir davranış veya tedbirdir.

(4) Bu noktada bir bilimsel ukalâlık yapmak gerekirse Marksizm'e şöyle bir nazirede bulunmak mümkündür: Aslında ateş sonrası veya zaman içi insanlık global kapalı bir sistemdir. Şayet bu kapalı sistemi aşip insanlığın orijinine varmak istenirse bu sistemde delik açıp topolojik bir operasyon yapmak, yani içeri dışına çıkarmak -veya tersyüz etmek- gerekir. Çünkü insan -elin icadı ve- ateşin keşfinden sonra tedricî olarak hayvanlığı keşfederek tersyüz olmuş yani hayvanlığını -bilinçlenmeyle beraber- dışa çıkarmış, bir yaşam tarzı haline getirmiştir. Bununla beraber insanlığı, insanlaşması da içe kapanmış ve de birtakım mistik (dinsel) ve yarı bilimsel (psikolojik) doktrinlerin konusu haline gelmiştir

Karl Marx insanlığın varoluşunda bir terslik olduğunu sezmişti ve insanlığı tekrar ayakları üstüne oturtmaktan söz ediyordu. Ama aslında O, "ateş sonrası insanlığı"nın global sisteminde geçmişe doğru bir tünel açmaya çalışıyordu; ki tabii son tahlilde daima insanlığın mevcut global sistemindeki bir yere varıyordu. Çünkü geometriden alınmış olan global veya küresel terimleri aslında iki boyutlu kapalı yüzeyleri ifade eder. Bu itibarla bir simit yüzeyi de globaldir. Dolayısıyla bir kürenin içinden tünel geçirildiği takdirde küre yüzeyi bir simit yüzeyine dönüşmekle birlikte küreselliğini muhafaza eder. Ancak mevcut sistem -top yüzeyi iken simit yüzeyine dönüşerek- deforme olur. Halbuki bir -meselâ- voleybol topunu veya bir -meselâ- otomobil iç lâstiğini yüzeyinde küçük bir delik açmak suretiyle tersyüz etmekle yine bir top yüzeyi veya simit yüzeyi elde edilir. Yani bir global sistem topolojik operasyonla eski sistemin deformasyonuna değil, eski sistemin şeklinde yepyeni bir global sisteme dönüşür.

Bu açmaz aynen eski çağlardaki insanların güneşin batığı yerde öbür dünyayı bulacakları inancı ile kitlesel olarak batıya göçmelerine benzer. Bu şekilde fizik olarak öbür dünyayı (veya zaman ötesini) arayış, en sonunda fizik biliminde "üç boyutlu mekân" dışı izafi bir zaman parametresi şeklinde (dördüncü boyut olarak) bir sonuca ulaştı. Ama insanî bilimlerde zaman ve dolayısıyla zaman ötesi kavramı henüz belirlenemedi. Hâlâ bilim kurgu senaryolarında gayet yanlış -ve yanıltıcı- olarak "zaman tüneli" kavramı kullanılmaktadır. Halbuki zaman ötesine ancak bir "delik"ten geçerek varılabilir.

Karl Marx, Batı kolonyalizmi denilen global düşünce sisteminde geçmişe veya geriye doğru bir tünel açarak meselenin başını bulduğunu zannetti. Halbuki şâkirtleri (Lenin) büyük bir devleti ele geçirerek tanrısal bir iradeye sahip oldukları halde insanları kalitatif farklı bir aşamaya ulaştıramadılar. Ve geçtikleri uzun ve karanlık tünelin sonunda kendilerini yine kapitalistlerle beraber aynı glo-

bal platformun üzerinde buldular. Ama belki Dünya'nın global düşünce sistemi -veya rasyonalizmi- her konumdaki insanlara kendi konumlarını diğer bazılarına nazaran farklı veya karşı gösteren bir simit yüzeyine dönüştü.

Yani demekki nihaî hedefi devleti ele geçirmek ve beslenmeyle, üremeyle ilgili rasyonel hayvanî plânlar yaparak insanları yönetmek olan politika ile de -son tahlilde- bir yere varmak mümkün değildir. Zaten bilimin, hele ki insanla ilgili bilimin politikanın aleti olması düşünülemez. Politikanın oyuncuğu olan sadece bugünkü insanla ilgili -yarı- bilimsel (sosyoloji, psikoloji gibi) branşlardır. Yani hiçbir politika anlayışı İnsan (Emek) Bilimi'nin üstünde değildir ve olamaz. Yani pratikteki gidişte -son tahlilde- muayyen bir aşamaya kadar İnsan (Emek) Bilimi politikacıları yönlendirecektir.

Yani "rasyonel hayvanlık" diyebileceğimiz bugünkü global düşünce sisteminde tüneller açarak insanlığın özüne inmek mümkün değildir. İnsanlığın iç-yüzünü ortaya çıkarmak için bu sistemde delik açmak ve bu delikten insanlığı -hayvanlık tarafı içeri girmek üzere- tersyüz etmek gerekir.

Coğrafi globalleşme ancak bundan sonra mümkün olabilir. Çünkü aslında akıl sahibi olan -veya olacak olan- her hayvanın beslenme ile üreme ile ilgili bolluğu ve konforu kendi ülkesine veya iklimine veya faunasına yığılması ve diğer -hayvanların yaşadığı- bölgeleri yoksul bırakması, yani herşeyden önce böyle bir sistem (ekonomi) kurması gayet normaldir. Zaten bugünkü Avrupalılar ve Amerikalılar da bunu yapıyor. Dolayısıyla muhtelif güçteki akıllı hayvanların bitmez tükenmez paylaşım veya kapışım savaşlarına girmeleri de kaçınılmazdır. Ama insan aslında hayvandan tamamen farklı olarak -ekonomik değil- tanrısal bir varlıktır ve/veya öyle olmak zorundadır. İnsanın ekonomik varlık olması bile bir zamanlar Tanrı-Kral'ların verdiği "çoğalınız!" emri uyarınca gerçekleşmiştir. Dolayısıyla çoğalma gereği ortadan kalkınca eski tanrıların foyası çıkacak yani "kendilerinin kategorik insanüstü", emirlerinin de mutlak olmadığı anlaşılacak ve insanlık yine tanrılaşma -yani kaliteli insan üretme, yetiştirme- yoluna girecektir.

Zaten Hz. Muhammed'in "benden sonra Peygamber gelmeyecek" şeklindeki uyarısını da Tanrı Kavramı yaşayacaksa (ki bir ideal olarak daima yaşayacaktır) insanla tanrı arasındaki kategorik farkın kalkacağı şeklinde yorumlamak mümkündür. Çünkü elçilik müessesesi ancak ilgili taraflar arasında bir iletişim kopukluğu sözkonusu olduğunda gereklidir. Yoksa Hz. Muhammed'in bu ifadesi ile "sonsuzca kadar benim öğretimim mistifikasyonunu yapın!" dediğini sanmak hem aklen aşırı bir hafiflik, hem de O'nü hafife almak demektir. Ki yeni peygamber bekleyişi içinde olanlara haklılık kazandırır.

T A S H İ H

Geçen 24. Sayının 18. Sayfasında yeralan ve altı çizili olarak tesbit edilmiş bulunan İnsan (Emek) Bilimi'ndeki bir kanun ifadesinin sonuna soru işareti konulmuştur. Yani dizgiyi yapan kastî mahlûk -önyargularının güdümünde- kanun ifadesinin sonuna soru işareti koymak ızdırarında bulunmuş, tashihleri yapan Cumhuriyet AKSEL ile Mahmut AÇIKSÖZ de bu vahim hatayı, kastî bir tenasüp anlayışı ve alışkanlığı ile görememişlerdir.

Ancak dizgiciyi bulup temas sağlayan Cumhuriyet AKSEL olduğu için kendisi ayrıca kastî mahlûk teşhisi yapamamaktan dolayı da zan ve sorumluluk altında kalmıştır. Kaldı ki operatör kızın sıkıbaş arkadaşlarını gördüğü halde...

Dinsel edebî bir ifadeyle izah gerekirse bu hatanın aslında "Ey in-sanoğlu çoğalın!" diye emir verip "karı-koca ve çocuklar birarada" ailesini icat eden ilk tanrı kralların büyüğü veya gazabı veya intikamından kaynaklandığı söylemek de mümkündür. Ancak Dünya'nın istiaf haddini aşan bir nüfus patlaması ile karşı karşıya olduğu günümüzde tabii ki O'nların bu konudaki emirleri de gazapları da daha fazla müessir olamaz.

Bu vahim hatanın kompleks sebebini böylece açıklarken, bu açıklamanın okuyucuya -kuru kuruya- özür dilemekten daha faydalı olacağını düşündük.

K A T K I

İNSAN (EMEK) BİLİMİ ARAŞTIRMA VAKFI KURULUŞU İÇİN ÇALIŞANLAR DERNEĞİ GENEL KURUL'U TOPLANDI

İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği 2. Olağan Genel Kurul'u 2 Nisan 1994, Cumartesi günü Çağaloğlu'ndaki Dernek Merkezi'nde toplanmıştır.

Saygı duruşu, Başkan Ali TÜMER tarafından yapılan açış konuşması ve Toplantı ve Karar yeter sayısının tesbitine geçilmiş, Sekreter Caner GÜÇAL ile üyelere Mustafa COŞKUN ve Mehmet YILDIRIM'ın katılmadığı Genel Kurul için Divan teşekkülü oylaması yapılarak Divan Başkanlığı'na Mustafa Ö. KÖKÇELİ, Sekreterliklere de Celâl COŞKUN ve Arif YILMAZ seçilmiştir.

Gündem üzerine yapılan müzakere sonucunda Genel Kurul'un aşağıdaki gündem maddeleri çerçevesinde sürdürülmesi oybirliği ile karar altına alınmıştır;

- 1) Açılış; toplantı ve karar yeter sayısının tesbiti.
- 2) Kongre Divanı'nın seçimi: (Bir Başkan ve iki sekreterden oluşacaktır.
- 3) Gündem üzerine müzakere: üye taleplerinin değerlendirilmesi.
- 4) Yönetim Kurulu raporlarının okunması; müzakeresi; Yönetim Kurulu'nun ibrası.
- 5) Tüzük değişikliği ve İç Tüzük yönetmeliğinin görüşülmesi ve karara bağlanması.
- 6) Dernek Yönetim (5 Asil, 5 Yedek) ve Denetleme (3 Asil, 3 Yedek) Kurullarının seçimi.
- 7) Öneriler, Temenniler ve Kapanış.

Bu arada toplantıya katılmayan üyelerimizden Mustafa COŞKUN'un Kongre'ye hitaben gönderdiği faks okunmuş ve kendisine alkışlarla teşekkür edilmiştir. Gündem'in diğer maddelerine geçilmeden önce -gündem dışı- söz isteyen Başkan Ali TÜMER yaptığı konuşmada, ezcümle; "Derneğimiz Sekreter'i Caner GÜÇAL, yaptığımız bu ikinci Kongre'ye de katılmamış ve bir mazeret bile belirtmemiştir. Kendisini hiçbir sözlü-yazılı anlaşmayla bağlı hissetmeyen arkadaşımız ayrıca beni de çok ağır malî taahhütler altında bırakarak ortadan kaybolmakta, eskiden de bildiğimiz bu tür alışkanlıklarına devam etmektedir.

Üstelik bu konularda değil bir özeleştiri, basit bir izahattan bile kaçınmakta; meselâ telefonlara çıkmamakta, bıraktığım mesajları umursamamaktadır.

Daha önce biri İstanbul'da ve biri de -beni davet edip ağırladığı- İzmir'de yaptığımız iki uzun görüşmede benim kararlılığımı da merak ettiğini ifade etmekle beraber bir kısım yeni ilişkiler kurmak üzere müvekkil portföyüme de ihtiyacı olduğunu belirtmiştir. Kendisine hertürlü olanağı sağlayacağımı söylediysem de bugüne kadar bir tek ileri adım attığına şahit olamadım. Dolayısıyla bu arkadaşımıza karşı hiçbir güvenim kalmamıştır; bildiğimiz klâsik provokatif davranışlarını sürdürmektedir." demiştir.

Bundan sonra sözalın Ali E. GÜRAN; "Gündem'in ilgili maddesinde getireceğim öneriyle görülecektir ki, Derneğimize panteistik bir karakter kazandırmak üzere yürüteceğimiz faaliyet, ahlâkî üstyapısı paradoksal olan ülkemizdeki çelişkileri aşmak üzere bir faaliyettir. Dolayısıyla Derneğimiz üyeleri arasında mevcut bu türden ahlâkî çelişkileri de öncelikle bu yolla aşacağız" diye konuşmuştur.

Gündem'in 4. Maddesi itibariyle aşağıdaki Yönetim Kurulu Faaliyet Raporu okundu:

Değerli Kongre Üyeleri,

20 Mart 1993 tarihinde gerçekleştirilen 1. Olağan Genel Kurulumuzda seçilen Yönetim Kurulumuz, bu bir yıllık dönemde kayda değer çalışma olarak;

- 1 - Üyemiz Mahmut AÇIKSÖZ ile ilgili köken araştırması yapmış, ve
- 2 - KATKI Dergisi'nin Dernek Yayın organı olmasını hukuken ve fiilen sağlamıştır.

Üyemizle ilgili çalışmada, Sekreter Caner GÜÇAL'ın başkanlığı ve Ali E. GÜRAN'ın Raportörlüğüyle Cumhur AKSEL, Mustafa Ö. KÖKÇELİ ve Mehmet YILDIRIM'dan oluşan bir komisyon kurulmuş; bu komisyonun Başkan Ali TÜMER ve Sekreter Caner GÜÇAL'ın mali finansmanı ile Antakya'da yaptığı araştırmalar sonrasında, problemi vaz'eden Ali Ergin GÜRAN'ın "RAPOR"u ile buna paralel Yönetim Kurulu Kararı KATKI Dergisi'nin 22. sayısında yayınlanmıştır.

Bundan sonraki dönemde üyemiz M. AÇIKSÖZ'ün temin ettiği kefiller çerçevesinde de Yönetim Kurulu yaptığı toplantılar sonucu, durumun yeter ve gerek şartları taşıdığına kanaat getirerek bu doğrultuda aldığı kararı KATKI Dergisi'nin son (24'üncü) sayısında ilan etmiştir.

Bilindiği gibi 14. sayısından bu yana "İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu için" çıkarılan KATKI Dergisi'nin Dernek yayın organı haline getirilmesi ötedenberi gündemdedi. 23. sayıda "Batı Rasyonalizmi'nin Antagonist Çelişkisi" ortaya konduktan sonra, zaten üyelerimiz tarafından çıkarılan Dergi'nin artık siyasi bir misyonu kalmadığı iyice anlaşılmış oldu. Dolayısıyla, 6. cildini tamamlarken Dergimizin Derneğe maledilmesi artık bir gerek şart haline gelmişti; öyle de yaptık. Nitekim Derneğimiz, bu dönemin son işlemi olarak KATKI Dergisi'nin son 12 sayısını, 6. cilt olarak yaptırmayı da üstlenmiştir ve önümüzdeki hafta dağıtımına geçilecektir.

Batı'daki felsefi, bizdeki ahlakî paradoksallığı keşfettiği için; bunu, oluşturduğu Derneğimizin yayın organının ilk sayısında ilân ettiği için, İnsan (Emek) Bilimi kurucusu üyemiz Ali Ergin GÜRAN'a teşekkür borçluyuz, teşekkür ediyoruz. Derneğimizin bundan sonraki yönetimlerinin, tarihî KATKI Dergisi'nin ciddiyetine halel getirmeyeceğini umuyor ve bekliyoruz.

Arkadaşlar;

Hernekadar Yönetim Kurulumuzun herhangi bir başka aktivitesi olmasa da, özellikle şu son dönemlerde Derneğimize -Katki Dergisi'nden kaynaklandığı anlaşılan- bir ilgi gözlemlenmiştir. Bu ilgiyi canlı tutmak ve arttırmak hususunda Kongremize ve yeni seçilecek Yönetim Kurulu'na önemli görevler düşmektedir.

2. Olağan Genel Kurulumuzun "İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı"nı kurmak yolunda ileri bir adım olmasını diliyoruz.

TÜSTAV YÖNETİM KURULU

Faaliyet Raporu üzerine söz alan olmadı ve Divan Başkanı'nca yapılan oylamada Yönetim Kurulu oybirliğiyle aklandı.

Gündem'in 5. Maddesi, Kongre'nin karar vereceği iki konuyu içeriyordu: Dernek Tüzüğü'nün 1. Maddesi, 1. cümlesinin sonuna "Derneğin kısa adı VAKIF-DER'dir" ibaresi konulması oybirliğiyle kabul edildi.

Diğer konu ise, Derneğimize bir İç Tüzük kazandırılmasına dayanan Ali E. GÜRAN'ın önerisiydi: "Panteistik dönemin (zon'un) ana karakteristiğini kadın mantalitesi oluşturmaktadır. Dolayısıyla Derneğimize kazandırılacak kadın üyelerle birlikte yürürlüğe girmesi gereken bir gerekçeli İç Tüzük taslağının en kısa zamanda hazırlanıp üyelerce tartışılması gerekir" diyen GÜRAN'ın açıklamalarından sonra Genel Kurul oybirliği ile aşağıdaki kararları almıştır:

"A- Dernek'e panteistik karakter kazandırılması, aynı zamanda kadın mantalitesinin (zihniyetinin) Dernek'te yer alması için en az üç kadın üye kazandırılacaktır.

B- Dernek üyesi Ali E. GÜRAN'ın raportörlüğünde bir İç Tüzük taslağı hazırlanıp bu taslak Yönetim Kurulu'na sunulacak ve Yönetim Kurulu'nca kabul edildikten sonra yürürlüğe girecektir.

C- Yönetim Kurulumuzca kabul sonrası yürürlüğe girecek olan İç Tüzük gereğince oluşturulacak KAM'ı'na Ali E. GÜRAN'ın seçilmesine,

Oybirliği ile karar verilmiştir."

Gündem'in 6. Maddesi itibariyle Dernek kurullarına gösterilen adaylar sonrasında yapılan oylama sonucunda aşağıdaki üyeler, karşılarında gösterilen görevlere seçilmişlerdir:

YÖNETİM KURULU ASİL ÜYELERİ

Başkan : Ali TÜMER

Sekreter : Ali METE

Sayman : Cumhur AKSEL

Üye : Şaban TAŞOĞLU

Üye : Arif YILMAZ

YÖNETİM KURULU YEDEK ÜYELERİ

Üye : Ahmet KARAYİĞİT

Üye : Ramazan ÇELİK

Üye : Ali E. GÜRAN

Üye : Celâl COŞKUN

Üye : İbrahim AYDIN

DENETLEME KURULU ASİL ÜYELERİ

Mahmut AÇIKSÖZ

Mustafa Ö. KÖKÇELİ

Mehmet YAVUZ

DENETLEME KURULU YEDEK ÜYELERİ

Mehmet YILDIRIM

Mustafa COŞKUN

Caner GÜÇAL

Gündem'in 7. ve son Maddesi çerçevesinde, üyemiz Şaban TAŞOĞLU sözularak Derneğimizin artık geniş bir mekâna sahip lokal açması gerektiği hususunda uzun bir zamandır ısrarlı olduğunu, artık bunun bir gerek şart olduğunu Genel Kurul'un idrak etmesi gerektiğini vurguladı. Bu arada, Mustafa Coşkun'un gönderdiği faksta da aynı konunun ele alındığı görüldü ve Kongre'ce KAM'ı'na seçilen Ali Ergin GÜRAN yaptığı konuşmada, "Gelecekteki Gençlik Kulüpleri'nden ödünç aldığımız bu İç Tüzük müeyyidelerine paralel olarak kurulacak lokal veya lokallerin önümüzdeki dönem için çok önemli olduğu"nu vurgulayarak önerileri destekledi.

VAKIF-DER YÖNETİM KURULU'NA

-Derneğe Panteistik Bir Yapı ve Buna Uygun
Bir İç Tüzük Kazandırılması Hakkında-

ÖNERGE

GEREKÇE VE AMAÇ:

Bilindiği gibi bu Dernek, Ali TÜMER'in Vakıf kuruluşu için bütün gücüyle çalışacağına söz vermesi ve benim tavsiyem üzerine Ali TÜMER'in önyak olmasıyla kurulmuştur.

Ancak şimdiye kadar görülmüştür ki Derneğimiz bireysel inisiyatif bakımından fakirdir. Bu da demektir ki bu Dernek klâsik yapısı içinde teşebbüsçü, yaratıcı faaliyetler gösteremez. Dolayısıyla de yepyeni taktikler, pratik çareler üreterek, daha doğrusu yeni yeni yöntem ve araç icatları yaparak yepyeni İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı gibi bir müesseseyi kurma yolunu bulamaz, açamaz.

Bu durum bizim spesifik -veya sübjektif- bir kusurumuz değildir. KATKI Dergisi'nin 24. son sayısında da açıkça ifade edildiği gibi bugün Türkiye'nin ahlâki, dolayısıyla de mantikî üst yapısı paradoksaldır. (*) Dolayısıyla de Türkiye'nin sorunu sadece fikrî çalışmalarla,

(*) Kongre'de Ali TÜMER'in gündem dışı söz alıp yakınarak kınadığı Caner GÜÇAL olayı da bu gerekçeye güzel bir örnek teşkil etmektedir. Çünkü aslında sözünde durmak, antlaşmalara uymamak, randevulara mazeretsiz gelmemek, telefonlara -kasten- çıkmamak gibi davranışlar da gayri ahlâkidir. Sonra, KATKI Dergisi'nin geçen (24.) sayısında da bir vesile ile belirttiğim gibi devlet istihbarat örgütleri genel olarak -pragmatik bir yaklaşımla- işlerine gelen bazı ahlâksız insanları şantajvari yöntemlerle kullanırlar. Ama o insanlar da bu ilişkiyi, kendilerine bir kimlik edinmek şeklinde değerlendirirler. Ki dolayısıyla ahlâksızlık muayyen şekillerde de olsa prim yapmış olur. Ve hatta giderek bazı ahlâksızların kendi kendilerini devlet himayesinde imiş gibi göstermelerine yolaçarak topluma bir paranoya epidemisi yaymalarına da sebep olabilir.

Gerçekten de bu durum bizde çok yaygındır. Ve devlet adeta ahlâksızlığın sosyal zeminlerde çözülmesini imkânsız hale getirmiştir. Dolayısıyla kendini de yıpratmış, tahrip etmiştir. Onun için biz bu bozuk durumu da aşmak üzere meselenin etik (ruhsal) temellerine kadar inmek mecburiyetinde ve dolayısıyla klâsik anlamda sosyal bir müessese olan Derneğimize panteistik bir iç yapı da kazandırmak zorundayız.

Aksi halde Derneğimiz, devlet ajanlarının güdümünde ya mistik-dinsel bir cemaat, ya insan taklidi yapan veya yapmaya çalışan Anglo-Amerikan kolonlarından müteşekkil bir sosyete taslağı, yahut da zorbalıkla yönetilen bir nevi gangster çetesi durumuna düşer.

tartışmalarla çözülebilecek gibi bir sorun, yani üstyapısal bir sorun değildir. Türkiye'nin problemi daha derindedir; etiktir. İşte Türkiye'de sık sık başa geçen askerî yönetimlerin derindeki müşterek sebebi de budur. Çünkü askerî disiplin, günümüze kadar legal müessesesi (ordu) ile gelmiş en ilkel etik (ruhsal) davranış disiplindir. Yani aslında Türkiye bugün bir bireyler toplumu değil, kastî mahlûklar ve kolonlar topluluğu, daha doğrusu karışımıdır. Dolayısıyla de üzerimizde kastî gelenek ve müesseselerden kaynaklanan şizofrenik ârâz ve ödip kompleksinin dayanılmaz baskısı vardır. Bu sebeptendir ki bu yeni düzenleme fikri kişisel tepkileşmelerden kaynaklanan sübjektif bir tercih olarak değil, geniş çapta olabirlikler denendikten sonra, objektif bir gereklilik olarak doğmuştur.

Zaten aslında bu iç tüzük fikri yeni birşey de olmayıp, mutasavver İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın Gençlik Kulüpleri'nden -bir bakıma- ödünç alınmıştır.

Buna göre artık Derneğimizde, klâsik dernek yapısı için öngörülüp kuralları kanunla düzenlenmiş bireysel ilişkilerin üstünde (veya içinde) bir etik veya ruhsal ilişki biçimi geliştirip düzenlemeliyiz. Bu pratik aynı zamanda bir yarı bilim olan sosyolojinin hem psikolojik alana hem de antropolojik alana (veya ateş öncesine) temdidi operasyonu demek olacaktır. Ki bu da bize, adına **Nükleer Sosyoloji** veya **Kozmik Sosyoloji** diyebileceğimiz alt branşı ile birlikte sosyolojinin tabii bilimlere daha yakın bir bilimsel disiplin olmasını sağlayacaktır. KATKI Dergisi'nde uzunca bir süredir işlendiği, açıklandığı gibi, insanların melekelerinin güçlendiği dolayısıyla de ruhlarının, kişiliklerinin oluştuğu geliştiği yaratıcı -sosyolojik- ortam, panteistik zon'dur. Bu ortamdaki -etik- ilişki biçimi zaman ötesidir. Yani her türlü gelişme sürecinin dışındadır. Yani ateşin keşfinden veya kontrol ve kullanımından önce yaşamış etik mahlûk gruplarında nasıldıysa bugünkü herhangi bir grup insan için de aynıdır.

Demek ki biz Derneğimizde ana hatlarından başlayarak panteistik ortamı tesis ederken aynı zamanda bir yandan kişiliklerin gelişip

KATKI

güçlenerek yaratıcı çalışmalara yönlenmelerini sağlarken, diğer yandan da herkesin denek olarak katıldığı bir laboratuarda panteistik ortamın mümkün merteye saf şeklini bulmaya, yani ilk insanın ortaya çıkışını keşfetmeye uğraşılıyor olacağız.

Ama tabii ki panteistik ortamın en saf şekillerine, kazık kadar adamlardan teşkil edilmiş bir grupla varmaya imkân yoktur. Bu deneyler ancak gençlik gruplarında yapılırsa olumlu (üstün kişilikler yaratan) bir netice verebilir. Dolayısıyla de bizim Dernek çalışmalarından beklediğimiz olumlu gelişme sadece bir an önce kişiliklerin gerektiği kadar güçlenerek yaratıcı, teşebbüsçü inisiyatif kullanır ve Vakfi kurma yolunda yeni yeni taktik yöntem icatları yapar hale gelmeleridir...

Bilindiği gibi panteistik ortamın ana unsuru kadındır. Yani kadınsız bir panteistik ortam düşünülemez. Çünkü artık tamamen kaniyiz ki ilk panteistik gruplarda, grup odağı veya lideri konumunda sadece kadınlar bulunurdu. Ancak o kadınlar günümüzün konformist dejenere kadınları gibi aylık âdet periyodlarına mahkûm, dolayısıyla melekeleri muhtel kadınlar değillerdi. Bilâkis grubun melekelerinin gücünden öncelikle sorumlu, dolayısıyla başta ritim melekesi olmak üzere meleke güçlendirici davranışlarda başı ceken, dolayısıyla de âdet periyodları gayet bozuk olan iradî ve dipdiri kadınlardı. Kırk yılda bir grup dışı bir hayvan tarafından hamile bırakıldığında ise, doğumdan sonra da yavrusuna en azından hem yürümeyi ve bir nevi konuşmayı becermeye yetecek güçte meleke transferi yapabilmek için, hem de buna bağlı olarak dünyaya getirdiği yavrusunu kendi dişleri ile beslenebilir hale gelinceye kadar emzirme gerekliliğinden dolayı uzunca bir süre âdet görmezdi.

Aslında bugünkü bizim cemiyette âdet periyodları düzenli olan kadınlar genellikle kişilikten yoksun, oportünist ve mürâi karakterli, eskiden kalma odalık veya cariyeye tipi mahlûklardır. Ve de ne yazık ki bugünkü çok bilmiş(!) tabipler, kadınlara herşeye rağmen düzenli âdet görmelerinin normal insan olmanın baş şartı olduğunu öğ-

retmeye çalışmaktadırlar. Halbuki bu ancak sosyo-ekonomik periyodları düzgün olan bir cemiyette doğru olabilir ama çalkantı halindeki bir toplumda kadınların sorumluluktan kaçarak biyolojik -veya hayvanî- regülasyonları ve konforları için askıntı olacakları mevki ve/veya para sahibi birilerini aramalarına yolaçar; ve dolayısıyla de en azından müraice bir karakter geliştirip müptezelleşmelerini kaçınılmaz kılar. Çalkantılı bir toplumda sorumluluk duyup düşünen her insan periyodik -şartlı- refleksler ve alışkanlıklar dışında tamamen melekelerine dayanarak yaşamak zorundadır. Çünkü yeni şartlarımızı, periyodlarımızı yaratmak ve yeniden toplumsallaşmak için buna mecburuz.

Post-panteizm diyebileceğimiz ileri kademe panteistik ortamda ise ateşin kontrolü ile başlayan bilinçlenme ve işbölümü neticesi bu yapı bozuldu; ve grup merkezi olarak melekeleri güçlü ve tecrübeli dayılardan biri, muhtemelen büyük dayı, yarı dinsel bir kisve ile şaman (veya kam) şeklinde temayüz etti.

İşte bu dayılardan biridir ki, diğer insanımsı gruplarının da işe yarayacağını keşfedip kastî işbölümü sistemine dayalı devletini kurarak kendini tanrı yaptı. Artık bundan sonra kadınlara sadece insanlığın üreme işlevini üstlenmek misyonu kalıyordu.

Ama bununla beraber feraseti ne kadar keskin olursa olsun hiçbir erkeğin anlayamayacağı, formüle edemeyeceği bilinç dışı bir ilişki türü vardı ki bu tarih boyunca kadının en büyük korunma -hatta zaman zaman saldırı- silâhı oldu: Çiftleşmek.

Çünkü kadın genel bilinçlenme ile beraber, vücudunun erkek için cinsel fetişler ve uyaranlar topluluğu olduğunu ve/veya olacağını keşfetmişti. Hangi tarafının, ne şekilde ve hangi erkek için cinsel fetiş veya uyaran olduğunu deneysel olarak anlayabiliyor ve istediği an istediği pek çok erkeği -tam anlamı ile- baştan çıkarabiliyordu. Üstelik çeşitli "makyaj" ve takılarla yeni yeni cinsel fetişler icat ederek bunları güzellik normları olarak meşrulaştırabiliyordu. Yahut da dinsel kaynaklı güzellik normlarını vücuduna tatbik ederek bunları

KATKI

birer cinsel fetiş ve/veya uyaran haline getirebiliyordu. Yani cinsel yaklaşımda erkeğin cinsel organının en hassas uyarıcı kısmının vücut dışında olması nedeniyle cinsel refleks uyaranlarının şekilsel (kadın vücudu ve/veya parçaları) olması, kadında ise cinsel organının en hassas kısmının vücut içinde bulunması kadına büyük bir üstünlük kazandırıyordu. Öyle ki bu aynen bir avcının avına nazaran olan üstünlüğü gibiydi. Ve de bundan dolayıdır ki kadınlara apriori bir büyüclük karakteristiği giydiriliyordu. Çünkü her erkek en azından hissediyordu ki cinsel yaklaşımda kendisinin şuurlu olarak yapabileceği hiçbir şey yoktur; ve en azından duhul gerçekleşinceye kadar bütün iradî ipler ve şuurlu yönetim -işve ile naz ile- kadının elindedir. (Ama tabii ki tam orgazma ulaşınca kadın kendini tamamen kaybedip erkekten daha hayvan olmaktadır).

Kadın, cinsel yaklaşımdaki bu üstünlüğünü yalnız dölleyici -damızlık- eş seçmede değil, aynı zamanda ekonomik alanda da kullandı ve vücudunu bir meta durumuna indirgeme pahasına erkeğe kattığı ekonomik üstünlüğü dengelemeye çalıştı. Ama bu dengeleme bilinçle, anlaşmayla alâkası olmayan bir çekişme şeklinde dengesiz bir dengelemeydi. Çünkü av ile avcı -karı koca durumunda bile olsalar- hiçbir zaman nesnel, objektif bir bakışta veya görüşte birleşmezler veya ortak bir platformda buluşamazlardı.

Özetlersek, çiftleşmeyle, beslenmeyle ilgili tabulara kesin olarak uyulan, murakıplı bile gerektirmeyen -zaman ötesi- pre panteist bölgede (veya zon'da) kadın bir melekti ve melektir.(**) Ancak ateş sonrası, çiftleşmenin, beslenmenin kurallara bağlanarak mubah sayıldığı "bilinçli hayvanlık" diyebileceğimiz geniş entervalde ise çoğu zaman şeytana hizmet eden bir cadı veya büyücüdür.

Şimdi biz Derneğimizde murakıplı da olsa mümkün mertebede saf bir panteistik ortamı gerçekleştirmek durumundayız: ki böyle bir

(**) Meselâ bugün her kadının objektif olarak tam bir melek halinde görülebileceği yegâne konumu ancak "yeni lohusa"lık konumudur. Çünkü hem kendini toparlamak ve yavrusunu korumak, hem de yavrusuna ritm melekesini güçlü bir şekilde aktarmak için -başta ritm, metabolizma ve bağışıklık olmak üzere- melekleri olağanüstü çalışır.

ortamda erkekler kadınların cinsel çekim alanından kurtulmak için melekelerini güçlendirip şuurlu iradî kişilikler geliştirirken kadınlar da büyücülükten vazgeçip -en azından- melekeleri güçlü yaratıcı insanların koruyucu, daha doğrusu refakatçi ve/veya yönlendirici melekeleri olma durumuna gireceklerdir. Demek ki cinsel yaklaşım ve buna bağlı çıkar ilişkileri, pazarlıkları sözkonusu olmadığında, (hayvanî bir zorla tecavüzden sarfinazar), bir kadınla temasa geçen her erkek doğru dürüst davranışlar göstermeye mecburdur. Çünkü erkeğin yapabileceği her türlü mantikî oyunlar veya kurnazlıklar, cinsel reflekslerle oynama -yani insanı baştan çıkarma hatta paralize etme- üstünlüğüne sahip olan kadın için hiç de belirleyici değildir; yani aslında kadın avcı erkek avdır; veya büyüleyen kadın, büyülenen erkek olur daima...

Yani böyle bir ortamda kadınlar hem melekeleri en güçlü olan insanlara yönelerek, doğru yönün bulunmasında bir nevi pusula görevi görecekler, erkeklerin doğru dürüst davranmalarını sağlayacaklar ve hem de doğru yönde giden erkeklere veya insanlara büyük bir destek güç kazandıracaklardır. Bu arada tabii ki kendi melekeleri de güçlenecek, dolayısıyla ferasetleri keskinleşip, doğru bilgilenecek zihniyetlerini -anlama, bilme, hatırlama kabiliyetlerini- geliştirecekler ve dolayısıyla aşırı konformizmden ve statükoculuktan kurtulacaklardır.

Diğer yandan Dernekte en az üç kadının bulunması ise, doğal peyriyodlardan kaynaklanan statükocu kadın mantalitesinin (veya zihniyetinin) muhtemel bazı ütöplast (aşırı hayalci) erkek iradeciliğini dengelemesi bakımından da gerek şarttır.

Ancak Derneğin panteistik düzenlemesindeki en yakın amacımız kadınlara, aklî sıralama melekesine dayalı gerçek tefekkür ile kalbî melekedenin mahsulü gerçek sevginin, refleksif etkileşim ve çağrışımlar ile cinsel çekim ve şartlı refleks kazanma (veya cinsel alışkanlık) olayından tamamen farklı ve hatta zıt şeyler olduğunu idrak edebilecek zihnî -veya mental- seviyeyi kazandırmaktır. Ki bu insanî ve hay-

KATKI

vanî diye adlandırılabilen iki zıt eğilimi tefrik ederek kendini idareye muktedir olacak kadınlar sadece sıradan bir birey insan değil aynı zamanda hem çocuklarını hem de geniş bir toplumsal çevreyi doğru yönde motive edecek bir meleklik işlevi (veya melek karakteri) kazanmış olacaklardır.

Aslında kadınların nesiller arasındaki iletişimdeki rolü melekele- rin nakli yani bir nevi melekliktir. Erkekler ise nesiller arasında hem gensel hem de eğitsel olarak sadece cinliği (becerisel ve huysal şartlı refleksleri, alışkanlıkları) naklederler. Ama kadınların post panteizm ve kastî düzenlerden kazandığı -özellikle cinsel- büyücülük ile bütün cinleri zaptedip kullanabilen birer cadı oldukları da bir gerçektir.

Dolayısıyla şayet erkekler cinlikten, kadınlar da cin avcılığından veya büyücülükten vazgeçtikten yani yeteri kadar saf bir panteistik kültürde buluştuktan sonra başaramayacakları bir iş veya yaratamayacakları bir oluş yoktur.

Onun için arkadaşların herşeyden önce görevi bu -Türkçe olarak yazdıklarımızı az da olsa anlayabilen ve/veya anlamayı arzu eden en az üç bayan üyeyi aynı anda derneğimize kazandırmak olmalıdır. Terörist örgütlerin bile ölümü göze almış kadın üyeler bulabildiği günümüz Türkiye'sinde bu iş pek de zor olmasa gerektir. Kaldı ki bizim -bilimsel- amacımızın her türlü sosyo-ekonomik, etnik veya dinsel ideali aşabilecek bir üstünlüğü, önceliği vardır. Ki bu da insanlığın varoluşunu, yeniden yaratmak veya yaratılışa ivme kazandırmak üzere aksiyomatik olarak kavramaktır.

Dolayısıyla kendilerini sadece basit bir ateşli silâh gibi kullanan terörist örgütlere meyleden eylemci bayanlara da, sosyo-psikolojik hastalıkların kurbanı olarak dincilik adına inestetik bir şekilde çarşafarla, bezlerle sarılıp sarmalanmış zavallı kadınlara da, boş laftan başka birşey üretmeyen entel gevezeliklerden bunalmış hanımlara da hem denek hem de gözlemci olarak faaliyet gösterecekleri bir bi-

lim disiplini herhalde cazip gelecektir. Yeter ki mesele doğru anlatılıp, davet usulünce yapılsın... Kaldı ki kadın cinsi müteakip nesillerin ruhsal (etik) sıhhati bakımından öncelikle sorumlu ve görevlidir. Bu sorumluluk ve görev onlara evrensel olarak, zaman ötesinden, yani dinsel tabirle "öbür dünya"dan yüklenmiştir. Ayrıca Türkiye'deki bütün kadınların bu sorumluluğu idrak edemeyecek kadar dejenere oldukları ise düşünülemez. Bence Türk kadınları böyle Dünya çapında seviyeli bilimsel çalışmanın değerini takdir ederek davetimize büyük bir şevk ile icabet edeceklerdir.

Ayrıca şu gerçeği de vurgulamam gerekir ki hem kastî geleneksel, hem de kolonyalist öğretiler, öncelikle erkek bireyciliğine göre düzenlendiğinden, erkekler kadınlardan daha çok ben-benci olma veya adam (birey) gibi görünme ızdırarındadırlar. Onun için de çoğu zaman adam olmak için uğraşmak yerine kısa yoldan adam gibi görünmeyi tercih ederler.

Dolayısıyla de bir fikirle hatta bilimle temasa geçtiklerinde, onu derinliğine öğrenip tatbikat yolları bulacaklarına, o fikir veya bilim konusunda -tam anlamı ile- bilgiçlik taslayarak etrafa kendilerini yani adamlıklarını empoze etmeye kalkarlar. Bu da etrafta o yeni fikre veya bilime karşı olumsuz bir önyargı veya antipati oluşturur. Aslında böyle kişiliksiz erkekler başkalarının -ve de özellikle kadınların- o yeni fikri öğrenmesini de istemezler. Çünkü kendilerinden daha iyi anlayıp kişiliksizliklerini deşifre edecek insanlar çıkar diye korkarlar.

Halbuki kadınlarda -genel olarak- böyle bir ızdırar durumu yoktur. Dolayısıyla kadınlar yeni bir fikri daha etkili ve doğru olarak duyurup yayarak sempatican toplarlar. Üstelik içgüdüsel şartlanma veya yönelimlerden kurtuldukları veya kurtarıldıkları takdirde melekeleleri ile -bir radar gibi çalışarak- güçlü melekeli insanları tesbit edip onlara yönelmek suretiyle bize yeni yeni birey insanlar da kazandırabilirler.

KATKI

Son olarak kısaca diyebilirim ki, İstanbul'u müstakbel Dünya'nın daha doğrusu globalleşmenin merkezi veya metropolü yapmanın yolu, Türkçe okur yazar ve okuduğunu anlar en az üç bayanın Derneğimize kazandırılmasından geçmektedir. Böyle bir kritik dönemde görev alacak bayanlar ileride çok şanslı ve adeta kutsal bir varlık olarak anılacaklardır.

Bu basit ama önemli şartı yerine getirmemenin veya getirememenin, bizim ve ülkemiz için doğuracağı muhtemel olumsuz sonuçları ise düşünmek bile istemiyorum.

Bu gerek (olmazsa olmaz) şart sağlanıp en az üç bayan üye Derneğimize kazanıldığı takdirde yürürlüğe girmesi gereken iç tüzük ise şöyle olmalıdır:

İlkel panteist düzendeki tabusal inest yasağının Derneğimizdeki mütakabili, üyeler arasındaki cinsel ilişki yasağı, beslenme ile ilgili tabusal yasakların mütakabili ise her türlü şahsî çıkar ilişkileri yasağıdır.

Ayrıca, genellikle büyük dayıların marifet göstererek hak kazandığı kutsal tabu bekçiliği ve kamu yöneticiliğinin, yani Kam'ın Derneğimizdeki mütakabili ise İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı'nın kuruluşu için yeni yollar, imkânlar ve araçlar bulmuş veya icat etmiş kişiler arasından Yönetim Kurulu'nun oybirliği ile seçeceği biridir. Ki yine Kam adı ile anılır.

Kam'lık mevkiinin dokunulmazlığı olup bu mevkideki biri hiçbir zaman hiçbir durumda ve hiçbir merci tarafından suçlanamaz ve disiplin kuruluna sevkedilemez.

Kam, herkesi her zaman disiplin kuruluna sevketmeye yetkilidir.

Kam, gerekli gördüğü zaman istimzaç etmek ve/veya istişarede bulunmak üzere uygun gördüğü kişileri çağırarak kamutay toplar. Kamutay'a geçerli bir mazeret olmadan katılmamak, en azından Dernek çalışmalarını aksatmak anlamında suç oluşturur.

Tabusal Yasaklar:

1. Dernek üyeleri aralarında hiçbir zaman ve hiçbir şekilde cinsel -organları ile- ilişki kurmuş olamaz ve kuramazlar.

Bu yasağı çiğneyip de kendiliklerinden açıklayanlar içinden -Kam'ın müracaatı üzerine- suçu sabit görülen veya suçu üstlenen taraf (veya taraflar) Disiplin Kurulu tarafından kesin olarak ihraç edilir; diğer taraf (veya taraflar) ise Kam tarafından Derneğe nakdî tazminat (teberru) kabul edilmek üzere affedilebilir. Teberru miktarı, kusurlu kişinin bir aylık cari harcama ortalamasından az olamaz.

Bu yasağı -gizlice- çiğnediklerinden dolayı Kam'ın iddianamesi ile "hayvanlığa tenezzül etmek" suçlamasıyla Disiplin Kurulu'na sevk edilenler, bu suçlamayı onaylayacak iki şahit bulunduğu takdirde Dernek'ten kovulurlar.

2. Dernek üyeleri aralarında nakdî değeri taraflardan en dar gelirlisinin aylık ortalama cari harcamasının toplamını aşacak meblâğlara varan -geçici veya süreli- çıkar ilişkilerine girmek veya böyle kurulmuş ilişkileri tek yanlı olarak bozmak için mutlaka Kam'ın onayını almak zorundadırlar.

Bu yasağı çiğneyenler buna bağlı olarak başka gizli amaç ve kusurları (çalışmalara taş koymak üzere klikleşmek/gibi) görülmezse, Kam'ın belirleyeceği bir nakdî tazminat (veya teberru) ile tecziye edilirler.

Ali Ergin GÜRAN

ÖDİP KOMPLEKSİNDEN KAYNAKLANAN EN YAYGIN VE MÜZMİN RAHATSIZLIĞIN SEMPTOMLARI HAKKINDA İZAHAT

Hem şekilsel hem de davranışsal olmak üzere kadın estetiğinden (özellikle de annede hakim olan normlardan) aşırı derecede (fetişistlik ve/veya bağımlılık derecesinde) hoşlanma ve hayranlık duyma ile birlikte aynı zamanda kadından, "potansiyel orospu" olduğunu düşünüp nefret etme ikilemi... Hele ki küçükken anasının namusunu koruması gerektiği öğretilip bu şekilde görevlendirilen kastî ailelerin çocuklarında kadınları "potansiyel orospu" görme eğilimi çok daha şiddetlidir.

Dolayısıyla bazan gayet kamuflajlı olarak ileri derecede kadını (namusunu) -özellikle baba gibi otorite gördüğü kişilerden-^(*) koruma telâşi ve işgüzarlığı ile beraber çeşitli kıskançlık hezeyanları...

Dolayısıyla de kadınlı meclislerde huzursuzlanma ve -çeşitli kisve ve bahanelerle- huzursuzluk çıkarma eğilimi.

Hastalığın ortaya çıkması esas itibariyle annenin meleke zaafiyetinden dolayı çocuğun da meleke zaafiyeti ile malûl olmasındandır. Ancak çocukta homoseksüel eğilimlerin ortaya çıkması ise babanın erkekçe davranış genlerinin başat olmaması ile annenin babaya karşı takdirkâr olmaması ve çocuğu, babayı veya bir erkeği (meselâ dayıyı) taklide özendirmemesi şeklinde izah edilebilir.

HATIRLATMA : Ödip Kompleksinin kaynağı veya nedeni: Erkek bebeğin kendi melekelerinin -veya insanlığının- kaynağı olan anasının melekelerini, babanın veya başka bir erkeğin cinsel tasallutuna karşı koruma veya savunma eğilimi. Çünkü bilindiği gibi cinsel ilişki melekeleri bozar.

(*) Meselâ normal bir insan, tanıdığı veya ilgili olduğu bir kadını saygı duyduğu bir -erkek- büyüğünden kıskanmaz ve sakınmaz. Çünkü böyle bir insanın prensip olarak ahlâken bir yanlışlık yapmayacağını, yapamayacağını düşünür veya kabul eder.

Halbuki Ödip Kompleksi ile malûl biri tanıdığı veya ilgili olduğu herhangi bir kadını öncelikle değer verdiği, saygın gördüğü büyüklerinden sakınır ve kıskanır. Bu kıskançlık, değer verdiği insanı (erkeği) çekememezlik ve giderek homoseksüelliğe kadar tırmanabilir. Erkekler arasındaki çekememezlik ve kıskançlıkların kökeninde daima Ödip Kompleksi aranmalıdır.

VAKIF-DER Yönetim Kurulu İnsan (Emek) Bilimi'nin halkımız içinde geniş çapta tartışılmasına yolaçmak üzere Dernek lokalleri kurmaya karar vermiştir. Halka açık lokallerde başlatılacak tartışmalarla hem İnsan (Emek) Bilimi'nin geniş çevrelere duyurulması, hem de tartışmalardan doğacak problem ve muammaların çözümü ve açıklanması yolu ile İnsan (Emek) Bilimi'nin teorik yapısının süratle geliştirilmesi amaçlanmaktadır.

Bu şekilde hem yüksek bir propaganda gücü hem de büyük bir teorik ağırlık kazanacak olan İnsan (Emek) Bilimi'nin bir vakıf müessesesi şeklinde Devlet organizasyonuna dahil olması gereklilik haline gelecektir.

Bu düşüncelerle VAKIF-DER, Ali E. GÜRAN'ın ilişikteki yazılı önerisi doğrultusunda 12.05.1994 tarihinde yaptığı oturumda aldığı 26 no'lu kararla Dernek için gerektiği kadar lokaller kurmayı kararlaştırmıştır.

KATKI

VAKIF - DER YÖNETİM KURULU'NA

Uzun süredir arkadaşımız Şaban TAŞOĞLU'nun önerdiği gibi artık bir Dernek Lokali -veya Lokalleri- açmanın zamanı gelmiştir. Gerekli şartlar hem subjektif hem objektif bakımdan olgunlaşmıştır.

Sübjektif bakımdan olgunlaşmıştır; çünkü KATKI Dergisi'nde yayınlanan teorik çalışmalar artık geniş çapta yapılacak tartışmaları yönlendirecek ve izah edecek kadar geliştirilmiştir.

Ama bu çalışmaları mevcut kültürel kurum ve mediatik örgütler vasıtasıyla tartışmaya açmak pek mümkün görünmemektedir, çünkü Batı kolonyalizmi ile beyinleri yıkanmış ve de bu suretle bir mevki edinmiş akıllı -ve de kurnaz- hayvanların, hayvanlıklarından kendiliğinden vazgeçerek insanlığı tartışmaları beklenemez.

KATKI

Onun için bu tartışmaların tabandan başlatılması gerekir. Bunun için de en kısa yol Dernek olarak halka açık lokaller açıp işletmektir.

Tabii ki bu lokaller birer kulüp şeklinde çalıştırılmalı ve özellikle fikrî tartışma ve spesifik animasyon faaliyetleri gösterilmelidir.

Dernek için lokal açma şartları objektif bakımdan da olgunlaşmıştır; çünkü ülkemiz büyük bir ekonomik krizden geçmektedir.

Bu durumda pek çok aydının yeni fikir arayışlarına girmesi, bazı kastî insanların da içlerine, kastî aile ve/veya gruplarına kapanarak kadim geleneksel ve dinsel öğretilerden medet umması gayet doğaldır. Dolayısıyla aydınların doğru dürüst tutarlı bir görüşte birleşmemeleri halinde diğerlerinin gerici örgütlenmelerde biraraya gelerek büyük bir yıkıcı güç oluşturmaları da kaçınılmazdır.

Halbuki bugünkü Dünya'da İnsan (Emek) Bilimi'nden başka tutarlı bir doktrin -hatta popüler bir felsefe şeklinde dahi olsa- kalmamıştır.

Onun için özgür olan ve özgürce arayışlarda bulunan aydınlar için böyle bir fikrî mayalanma ortamı açmak gerekir. Kaldı ki bu ortam ve bu ortamda geliştirilen fikirler giderek diğer insanlar için de cazip hale gelecektir.

Bu şekilde tabandan başlayacak tartışmalar giderek mevcut rasyonel hayvanların idaresindeki kurum ve medyaları da etkileyecek ve böylece İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı kuruluşunun ülke gündemine gelmesini sağlayabilecektir.

Vakfın kuruluşunda ise bu lokallerin Vakfın Gençlik Kulüpleri haline dönüştürülmesi, gayet basit bir operasyonla kolayca gerçekleştirilebilecektir.

İşbu önerimin bir an önce karar haline getirilerek uygulamaya başlanmasını saygılarımla rica ederim.

Ali Ergin GÜRAN

CİNLENMELER
TUSTAV

BİR SATAŞMANIN ÇAĞRIŞTIRDIKLARI

Panteistik Zon'dan ve insanlığın kurulu ilk düzeni olan Kastî Düzen'den aşırarak geleneklerimizle ve hatta biyolojik genlerimizle getirip yaşattığımız "yenmek" (yemek; altetmek; massetmek; mahvetmek, vs.) ile "akord çalışmak" (varetmek, halketmek; yaşatmak; sürdürmek, vs.) arasında mevcut çelişki, bugün artık büyük kitleler için bir şizofrenik dejenerasyon şeklinde tebellür etmiştir. Üstelik, artık birbirine tamamen karşıt gelen bu iki davranış biçimini düşünce aşamasında sevgi teğetiyle bağlamak da sadece insan canlı türüne özgü. Nitekim bir kastlının günümüzde kolayca anlaşılamayan en ayırdedici özelliği de karşısındakini sevmek suretiyle yenmek istemesidir... Algılama denen kavramın kastîdeki yansıması, sizin kendisine göre nerelerde (meselâ hangi seviyedeki bir kastta) yeraldığınızı kopuk kopuk hissetmekten ibaret olduğu için, ne yapıp edip sizi kendi altında -hiyerarşik- bir yere oturtmak veya bilâhare indirmek üzere geçici bir süre üstünlüğünüzü kabul etmek zorundadır. Yani, esasında kendisini size nazaran koyacağı mevkie, ileride sizi indirgeyebileceği pozisyona uydurabilmesi için bir çeşit gerek şarttır... Dolayısıyla eğer bunlardan habersizseniz ve zamana yayıcı bir ilişki (espri) kurarsanız, bir kastînin etrafını nasıl bir sevgi ağıyla örüp de sizi bir kozaya gömdüğünü farkedemezsiniz.

Özellikle kadınlarda pek geliştiğini gördüğümüz bu "sevgi bağlaması"nın, onlardan biri tarafından doğurulup yetiştirilmiş olmak nedeniyle bize de si-rayet etmiş bir cin'lik olduğunu saptayarak başlamış olduk. Ne var ki, kadınanın çocuğunu adeta diğer kastlardan/kastî mahlûklardan korumak üzere taa panteistik zon'dan bu yana geliştirdiği bu kollamak kökenli sevgi bağlaması erkekte bir yandan Ödip Kompleksi yaratırken, diğer yandan da kendi sevdiklerini başkalarına karşı koruma kalkanını oluşturuyor. (Üstelik muhatabına uygun ezberlenmiş senaryolarla (geleneksel şartlanmalarla) konuşarak ilişki kurabilen kastlı, reaksiyonunu bile bir sevgi hâlesi çerçevesinde sunarken aynı zamanda kalkanının gerisinde -yine zamanlayıcı niteliğiyle- bir zırha bürünmüş de oluyor). Neticede bu davranış disiplini kolonyalizmin de ilk(el) adab-ı muaşeret eğitimini yaratırken, diğer yandan kastların tedip edilip güdülmesi politikasını da yaratmıştır. Hatta kastî-kolon çekişmesinin de, zaman zaman varılan -tarihî- uzlaşmaların da kökünde bu algı-vergi ilişkisi yatıyor, diyebiliriz.

Bu bağlamda kolonyalist kökenli ve eğitimli örgütleyiciler için aidiyet -mensubiyet hissiyle yoğrulmuş kastlılardan daha ehven-i şer kimler bulunabilir

KATKI

ki?.. Çünkü bilindiği gibi bu tür aksiyonlar kelle sayısı üzerine oturtulmuştur; mevcudiyetlerinin ve istikballerinin yegâne temeli budur. Dolayısıyla hiç anlam veremediği bir şekilde darmadağın olan bu aksiyonlardan sudan çıkmış balığa dönenlerin yapabileceği tek şey maalesef aynı arayışlar olmaktadır: tâbi olunacak bir şef ve ilk girenden son katılana kadar uzayan hiyerarşik bir örgütlenme... Bu vatandaşların en fazla mürekkep yalamışları bile müthiş bir aldatılmışlık duygusuyla mahcup bir mensubiyet yaklaşımı içinde kilitlenip kalmıyorlar mı?

Aldatılmışlık duygusu, kökeninde yoğunlukla Ödip kompleksi barındıran ve düşünce aşamasında komplo teorileriyle beslenen çözümlenemez bir paranoya yumağı gibidir. Nitekim kolonyalist öğretisi de mevcudiyetini bu paranoya yumaklarının çözümlenememesi üzerine dayandırmıştır.

Meselâ ben bu komplo tezleriyle ilgiliyken, yani mevcut evhanımı aşmaya çalışırken, yumağın diğer ucunun birçok kimsede de mevcut olan Ödip kompleksi olduğunu hissettim.. naçizane. Dolayısıyla de İnsan (Emek) Bilimi metodlarını kullanarak, daha yakın hasbıhal ettiğim ve/veya muhabbetini tatlı bulduğum kişilere yönelik daha derin bir sebep-sonuç soruşturmasına girdiğimde sonunda esasen benimkine benzer evhamı taşıyanlara daha çok hak verme, daha yakın hissetme gibi bir kısım kolaylıklara başvurduğumu ortaya çıkarttım. Bunun en somut ve benzersiz örneğini de geçen Nisan ayında yaşadığım için bu Cinlenme'nin sebep-i hikmeti belirlendi...

Nisan ayı başlarında bir akşamüstü beni telefonla arayan -eski dostumuz- Ali Bayram KARA, ezcümle "gel bi rakı içelim" dedi. Hiçbir mazeretimi kabul etmeyip -yeğeni- "Yücel de görüşmek istiyor" deyince çaresiz icabet ettim.

Muhabbete büyük bir tevazu ve içtenlikle başlayan bizim Bayram giderek işi ciddî bir otokritik safhasına sürükleyerek, geçmişinin ne kadar basit ama vahim hatalarla dolu olduğunu -saatler boyu ve hatta beni hiç konuşmuyacak derecelerde- örnekler de vererek anlattı. Ve hatta, "vaktiyle bana gelip de "Bayram bende satacak zinet eşyası varken senin İstanbul'dan çekip gitmeyi düşünmen bile yanlıştır" şeklindeki sözünü dinleseymdim, şimdi memleketin durumu çok farklı olurdu.." dedi. O güne kadar her rastlaştığımızda zaten Bayram benden hiçbir kötülük görmediğini, tanıdığı aklı başında(!) kişilerden biri olduğumu (yani benim nekadar delikanlı biri olduğumu) söyleyip durduğu için, bu görüşmede de tekrarlanan bu "sevgi bağlaması"ndan ötürü biraz yengeçleşmiş olmalıyım ki, bu açıklık karşısında fena

halde hislendim ve de bu kadar değişik bir çerçevede cereyan eden konuşmanın bir yerlerinde, "artık bu meseleyi sürüncemede bırakmanın yararı yok; gel de KATKI'yı birlikte çıkaralım; bak Yücel de Dernek'e üye olmak istiyor; sen de gel, işe ilk katılmışlardan biri olarak bir kısım şeyleri devir al" falan dedim. Ve neticede, önümüzdeki günlerde Ali Ağabey'in doğumgünüünü organize ederek bunları orada da konuşmak üzere mutabık da kaldık, Yücel bu organizasyon için Ali Ağabey'e telefon da etti...

Artık benim için daha çok tarihî bir buluşma anlamını taşıyan bu organizasyonun taş koyulmadan gerçekleşmesi dışında bir endişeye mahal kalmamıştı. Üstüme düşeni yaparak -hesabı paylaşmak üzere- herkese çağrı yaptım.

Mülkiyeliler Birliği lokalinde buluştuğumuzda, Yücel'in -bizi yakından tanımayı istemiş- iki arkadaşı dışında pek fazla bir sürpriz gözüküyordu. Ama sığağıyla konuya girip de Bayram ve Yücel'i Dernek'e davet ettiğimde, önce Yücel "ne alâkası var; ben böyle birşey demedim" deyince mesele çorap söküğü oluverdi; yani Bayram da son buluşmamızda hiçbir konuda otokritiğe yönelik birşey söylememiş.. esasen bütün bunları ben uydurmuş oldum... (Hernekadar o bir hafta öncesinde saat 21.00'den 01.00'e kadar ne konuştuğumuz anlaşılamadıysa da, getirdikleri arkadaşlarının hesaplarını da bana ödettiler esas niyetlerini açığa vurmuş oldular).

Bilindiği gibi klâsik öğretiler, muhatabının yüzüne karşı da söylenen/söylenilecek olan şeylerin dedikodu olmadığı hususunda birleşirler. Nitekim söylediğini yapmak - yaptığını söylemek bunun en hakiki kriteridir de. Oysa bunu lâfzen ifade edip tersini uygulamak gibi kişilik bölünmeleri, insanımızın daha henüz klâsik öğretilerin formüle ettiği safhanın çok gerisinde olduğunu hatırlatıyor.

Dolayısıyla görmekteyiz ki, bugün kolonyalist ideologların Dünya çapında uyguladığı paranoya operasyonları dizgesinin kastî kökenli komplo tezleri, kurnaz tilkilik çerçevesinde ele alındığında her zaman ve zeminde ötmeye hazır kara kargalar bulabilmektedir: tufaya gelmek evhamı giderek bir tufaya getirmek refleksi de yaratıyor, v.s.

Şimdi, bizim Bayram'a nasıl ve niçin inandım meselesine geldiğimizde görüyorum ki esasen bana çekmekte olduğu "sevgi bağlaması"nın çok öncesinde onda -kendime benzettiğim- tarifi meçhul bir şeytan tüyü vardı. Yani meselâ ne kadar gıcık verirse versin bir türlü ağız tadıyla kıyamazsınız ya; işte öyle birşey. Ondaki diğer tarifi meçhul ise sürekli bir komploya gelmek/-

KATKI

getirilmek evhamı ve bu evham nedeniyle kastının içine veya aynen kendi gibilere (meselâ 68'li dostlarına) kapanmak şeklinde tebellür eden bir sakınma refleksidir.

Bu sakınma -veya sığınma- refleksinin kökünde esasen Ödip Kompleksi'nin yattığını anlamam için öncelikle kendimde mevcut evhamları neşterlemem gerektiğini çıkarmaya da ayrıca hayli uğraştım. Çünkü kastî kökenli kolonyalist adab-ı muaşeret eğitimiyle yetiştirilmiş bizim kuşak için karşısındakini izleyerek anlamak esastı. Oysa, "sende (senin içinde) o da vardır..." gibi panteistik zondan çağrıştıran bir düşünce disiplini -hernekadar düzgün odun toplamak, çile çekmek, ve neticeten istiareye yatabilmek gerektirse de- her hal-ü kârda "izleyerek anlamak" ızdırarından daha az yorucudur.

Şu garip tecelliye bakın ki, "Cinlenmeler"e yazı yazmaya niyetlendiğini ama buna da hazır olmadığını belirten Bayram esasen yukarıdaki paragrafta yazdığım konuyu, içinden eğitimiyle çıktığı geleneksel cemaat anlayışı çerçevesinde daha rahat kavrayıp formüle edebilecekken, parti belediye meclislerinin ilk sıralarında yer almak falan gibi siyasî atraksiyonlarla uğraşmayı tercih ettiği için bu tahlile girişmek bana kalıyor:

Neticede, Bayram'la aramızdaki ortak paydanın Ödip kompleksi olduğunu; sevgi bağlaması, komplo evhamı, kapanıklık gibi atık mevzuların ise bunun bir çeşit bileşik faizleri olduğunu bu vesileyle anlamış bulunuyorum.

Burada, yukarıdakilerle çok yakından bağlantılı olduğu için belirtmeden geçemeyeceğim bir husus da, günümüz insanı için -ev, okul, arkadaş, işyeri, dernek, vs. gibi- her türden meclisteki her konuya zaman, mekân ve anlayış farkı gözetmeksizin aynı şekilde yaklaşmanın asgari bir şart olarak görüldüğüdür. Çünkü farklı muhitlerde farklı düşünce ve davranışlar sergilemek ve birbiriyle rastlaşamayacağı varsayılan bu muhitlerin insanları arasında -köprü oluyorum sanırken- pinpon topu olmak ve/veya mantikî bir sıralamaya varamayıp şizofren olarak kalmak gibi tehlikeler her zaman vardır.

Unutmayalım: şizofreninin en kontrollü seviyesini hayat tarzı olarak kullanan Dünya'ca meşhur çok yönlü casuslar bile son tahlilde bir tarafa sığır ve diğer taraf veya tarafları deşifre ederek kendi tedavilerini yapmaya çalışırlar...

Cumhur AKSEL

KATKI

KURUCULARI:

**A. CERRAHOĞLU (KERİM SADI)
ALİ ERGİN GÜRAN**

Sahibi:

VAKIF-DER Adına
Ali TÜMER

Dağıtım - Haberleşme Sorumlusu:
Tel.: 341 01 65

Mahmut AÇIKSÖZ

Yazı İşleri
Müdürü

Cumhur AKSEL

Şimdilik Üç Ayda Bir Çıkar. İlan Kabul Edilmez.

Adres:

"İnsan (Emek) Bilimi Araştırma Vakfı Kuruluşu İçin Çalışanlar Derneği

VAKIF-DER"

Klodfarer Cad., 8-10/3, Cağaloğlu - İSTANBUL

Tel • Faks: 516 52 64 (4 Hat)

Dizgi-Baskı: EKİM Matbaacılık ve Ambalaj San. Tic. A.Ş.

Tel.: 518 06 46

Dağıtım: SEÇKİ YAYINCILIK - Cerrahpaşa Cad. No:1

Işık Pasajı b-6 Aksaray - İstanbul

Tel.: 586 57 87 - 586 77 05

Son Baskı Tarihi: 03.06.1994